

Diego dall'Osto Compositor

Llicenciat en orgue i composició pel Conservatori de Música de Vicenza i en Música electrònica pel de Venècia. És professor al Conservatori de Màntua. Com a compositor ha obtingut reconeixements en concursos internacionals i ha participat en nombrosos festivals, desenvolupant la seua activitat en el camp del teatre, el videoart i, especialment, la dansa contemporània. Ha creat música per a companyies de dansa en teatres europeus i nord-americans com ara Ballet-Royal Opera House (Londres), Teatro de la Zarzuela amb la Compañía Nacional de Danza (Madrid), North Carolina Dance Theater (Charlotte, Estats Units).

Lluís Meseguer Escriptor

Llicenciat per la Universitat Autònoma de Barcelona i doctorat per la de València i amb formació musical al Conservatori del Liceu de Barcelona, és actualment catedràtic de Literatura a la Universitat Jaume I de Castelló. Ha dedicat bona part de l'activitat de recerca i de didàctica al camp de l'espectacle musical i dramàtic. A més de l'activitat docent i comunicativa, ha publicat obres de recerca i literàries. Ha realitzat activitats de guionatge dramàtic i audiovisual i és autor de traduccions, adaptacions i treballs de dramaturgia sobre textos de teatre popular i de literats locals; d'autors polonesos contemporanis. Debuta ara com a llibretista.

Rafel Duran Director escènic

Director escènic format acadèmicament a l'Institut del Teatre de Barcelona. Aprén l'ofici a començaments dels noranta en les sales alternatives de Barcelona. És autor i creador d'alguns espectacles multidisciplinars i de dramaturgies de textos no teatrals. Crea la companyia teatral La d'Hac (1993-2000) per poder presentar les seves propostes més personals i el teatre dels grans autors contemporanis: Thomas Bernhard, Bernard-Marie Koltès, David Mamet, Hans Magnus Enzensberger, etc. També dirigeix òpera; ha escrit textos sobre l'actualitat teatral en algunes revistes especialitzades i és professor en algunes acadèmies de teatre de Barcelona.

ACTEON La companyia

Amb una llarga experiència de dedicació a l'òpera contemporània, intenta que els artistes puguin desenrotllar amb llibertat tot tipus de creacions, incloses les més innovadores i arriscades. Des de 1993, ha produït les obres de diversos compositors, llibretistes i directors escènics, entre les quals destaquen Selima (2000, Albert Sardà i Miquel Paló), Els gossos i els nens són els únics que miren amb ulls de poeta (2005, José Luis Bieito i Glòria Balañà), Trenes de marzo (2006, Lars Graugaard, Toni Montesinos i Rafel Duran), Renacimiento (2007, Diana Pérez i Claudio Zulian) i Odola (2007, Jordi Rossinyol i Albert Mestres).

Toni Marsol Baríton

El seu variat repertori inclou diferents gèneres amb obres que van des de l'Edat Mitjana i el Renaixement fins als nostres dies, i amb una activitat concertística que el duu a actuar en diferents cicles i festivals nacionals i internacionals.

Alicia Ferrer Soprano

Debuta amb Gilda a Rigoletto. Interpreta Marie a La fille du régiment, Adina de L'elisir d'amore i Marguerite a Fausto; a més d'òperes de càmera com La serva padrona, interpreta els personatges protagonistes de grans musicals lírics.

Antoni Comas Tenor

El seu debut operístic va tenir lloc a l'escenari del Liceu, amb la interpretació de la veu interna d'Herodiade, de Massenet. També ha cantat en Così fan tutte, La flauta màgica, Capriccio i Turandot, entre altres títols. Ha participat en nombrosos muntatges de Carles Santos.

Claudia Schneider Mezzosoprano

Debuta al Liceu amb El Quixot i inicia la seua col.laboració amb el pianista i compositor Carles Santos amb l'estrena de diverses de les seues òperes. A més a més de Pikovaia Dama, Il viaggio a Reims, L'enfant et els sortilèges, Wozzeck, Madame Butterfly, Manon, Elektra i Death in Venice.

Amb la col.laboració de

i el recolzament del Teatre Fortuny de Reus i el Museu Fortuny de Venècia

Agraïments: Càtering de la Bibi, Natxo Meseguer, Samuele Gaiani, Elisa Zulian, Carlo Casula i FORMA SRL per la construcció de la web www.fortunyvenise.org.

FORTUNY VENISE

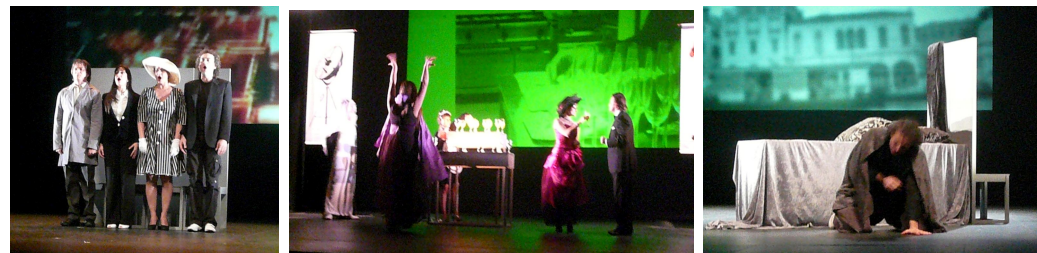
Auditori de La Pedrera de Caixa Catalunya
dijous 29 i divendres 30 d'abril, 20:00h

Música **Diego dall'Osto**

Libreto **Lluís Meseguer**

Idea i dramaturgia **Diego dall'Osto i Lluís Meseguer**

Direcció **Rafel Duran**

Equip artístic:

TONI MARSOL

ALÍCIA FERRER

ANTONI COMAS

CLAUDIA SCHNEIDER

Baríton

Soprano

Tenor

Mezzosoprano

Una producció

En Coproducció amb Produccions Metrònom

ACTEON

Disseny de llums

Tècnic de llums

Regidoria

Maquinistes

Vestuari

Construcció de decorats

Coordinació de producció

Ajudants

Vídeo

Muntatge de vídeo

Sylvia Kuchinow

Iñaki Garz

Isabelle Bres

Meri Notari i Bernat Pascual

Marija Djorjevic

Jesús Meana

Laia Zanón

Sònia Carol i Àlex Batlle

Claudio Zulian

Laura P. Sola

Presentació descriptiva per a discapacitats visuals, divendres 30 a les 19.30h
(obert a tots als públics).

FORTUNY VENISE

FORTUNY VENISE és una òpera que té com a nucli inicial la personalitat fascinant i polifacètica de Mariano Fortuny i Madrazo, fill de Marià Fortuny i Cecília de Madrazo.

EL PROJECTE VA NÀIXER de la conjunció i les converses dels seus autors, Diego dall'Osto i Lluís Meseguer, a la concreta escala personal, sobre els problemes dels llenguatges artístics, vinculats a una sensació de voràgine derivada de les revolucions del segle XX, i sobre els hàbits i interrogants de la rutina comunicativa contemporània... Van pensar com relacionar la vida cultural dels seus dos països, a propòsit d'aquests debats sobre la modernitat i la vida quotidiana. I van coincidir en el coneixement de la vida i l'obra de Mariano Fortuny, de l'impressionant Museu del Palazzo Pesaro degli Orfei de Venècia, i de testimonis sobre ell d'estudiosos i literats —entre els quals, el poeta Pere Gimferrer—; i sobretot, van evocar la importància dels treballadors anònims de l'art en qualsevol camp i a qualsevol país

ARGUMENT

Part I

Un incendi al Molino Stucky, a l'illa de la Giudecca de Venècia, afecta greument els teixits conservats a la veïna fàbrica fundada per Mariano Fortuny, artista i dissenyador polifacètic fill del pintor Mariano Fortuny Marsal i de Cecília de Madrazo. L'empresari egipci Samir Riad, propietari actual de la fàbrica, lamenta les pèrdues i evoca l'enyorat artista. En un salt temporal, Henriette Nigrin, esposa i col.laboradora de Fortuny, l'acompanya moribund, evocant els temps passats amb la cançó veneciana *La barcheta*.

Part II

A la Venècia actual, poblada de turisme multitudinari, ressona difícilment el nom de Fortuny. Un segle abans, Fortuny i la seva amant Henriette, una ex-model tot just arribada de París, juguen amb sensual complicitat al *palazzo* Pesaro Orfei, que havia comprat l'artista, compartint els ideals de l'art, contra els límits i les convencions imposades per la burgesia veneciana als salons dels *palazzi*, sobretot, el Martinengo,

residència de la mare de Fortuny, Cecília de Madrazo. Finalment, entonen un duo d'exaltació de la joventut i la llibertat.

Part III

Fortuny es troba sol, a l'estudi del *palazzo*, en una recerca nocturna, febril i solitària, per a la renovació de l'escenografia i la il·luminació de l'òpera contemporània, motivada per un encàrrec escenogràfic de *Tristany i Isolda*, obra que l'havia decebut en un muntatge vist en anys d'infantesa a Bayreuth. Perseguint l'aplicació natural dels principis de l'art total de Wagner, de manera inesperada, descobreix l'efecte de la llum indirecta, i les possibilitats d'aplicació a una cúpula de la seva invenció. Entra Henriette, activa dissenyadora d'un sistema de prisat de teixits, i presenta el primer model de vestit: el Delphos. En un *crescendo* creatiu, amb el Col.laborador, programen la creació d'empreses i *ateliers* per a la difusió internacional dels invents i les patents de Fortuny, en els camps de l'escenografia, la il·luminació i el vestuari.

Part IV

Les creacions de Fortuny avancen pel segle XX, amb una tensió creixent entre l'impuls de la creació i les lleis del mercat. Des d'un èxit positiu, les dificultats a la creació van acumulant-se i condicionant-la amb creixent domini. Per la vida de Venècia i de Fortuny desfilen l'èxit de les invencions a París, al teatre de la Comtessa Martine de Béarn, de la mà de l'escenògraf Adolphe Appia; l'interès dels teatres d'Alemanya a través de dramaturgs innovadors com Max Reinhardt; de l'interès de les dives de l'escena com Eleonora Duse, i dels literats com Gabriele D'Annunzio, les obres de Fortuny s'estenen al mercat del vestuari de qualitat: així, Elsie McNeil amplifica l'impacte comercial als Estats Units. Poc a poc, però, els projectes són torpedinats amb la burocràcia o la mediació dels tècnics i els gestors teatrals, i també per la situació de crisi econòmica i política dels anys trenta... fins a un clímax, un *tutti* final, assetjat per la incertesa i la guerra.

Part V

Mariano i Henriette són dins d'una tenda de tipus àrab, muntada dins del saló de Palazzo Orfei per a protegir-s'hi del fred. Des d'una Venècia arruïnada, pateixen el desenllaç de la Segona Guerra Mundial. Pel senyal insegur d'un receptor de ràdio, es comprova la mort de Mussolini. Amb la postguerra queda abolit el passat, els ideals de la *Belle époque*. No és possible el futur. Mor Mariano, i Henriette entona una ària elegíaca i ombrívola sobre la pèrdua de la bellesa. Apareix Elsie amb la voluntat de reflotar l'empresa "Fortuny Venise".

Part VI

Tres anys després de l'incendi del Molino Stucky, l'empresa convoca una recepció internacional en commemoració del centenari del primer disseny de teixits de Fortuny. Dissenyadors, aristòcrates, arquitectes i personalitats mediàtiques, es reuneixen a la Giudecca, i elogien amb tota classe d'exclamacions els valors de la secreta elaboració de la qualitat pròpia de l'estil Fortuny. Autèntics turistes de la perfecció i la dignitat, són atesos per Samir, que exposa la qualitat artesanal i comercial de les produccions. En una ària final, intensa, deixa oberta la pregunta eterna: ¿qui pot posar preu a la bellesa?